

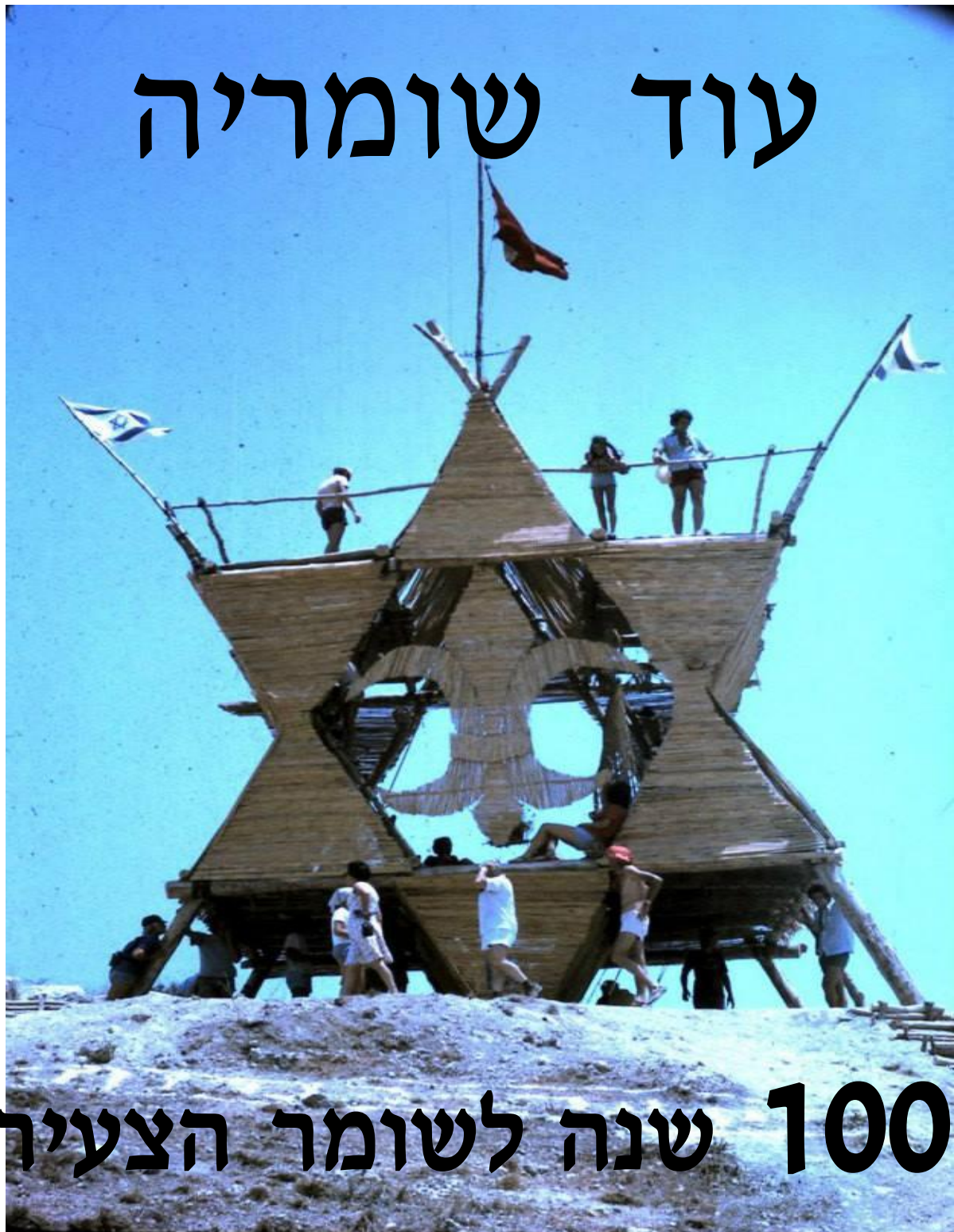
עלון קיבוץ כפר מסריק * יב' אב תשע"ג

22* מס' 19.7.2013

הד הנעשה

שנה שבעים ושמונה * מס' 2378

עוד שומריה

100 שנה לשומר הצעיר

הדברות וניסיון להגיע להסכמות מתוך שכנוע הדדי ומתוך ראיית התמונה כולה. אתמול התקיים מפגש (טעון?) בין שוללי המהלך לבין התומכים בו ומעניין מה תהייה התוצאה בשטח. דבר אחד ברור: חייבים לקבל החלטות ברורות וחדות ומהר! החלטות שיחייבו את שני הצדדים ויפסיקו את הגל הלא נעים שכולנו עלולים להיסחף בו ולהגיע לשרטון חברתי שתוצאותיו – מי יידע?

שלום לכם.

עברו חמישה ימים מאז ליוונו, בעם רב, את חברנו איתמר רשף למנוחות. עשרות רבות של חברים, ידידים, משפחה ועוד רבים שפגשו את איתמר בחייהם – באו לומר שלום אחרון. דמותו המיוחדת ורבת הפעלים של איתמר עלתה בדברי ההספד שנאמרו ליד קברו. מטבע הדברים וכנהוג, בחרנו להביא בין דפינו חלק מהדברים שנאמרו וגם הם כמובן, אינם כל התמונה כולה. ראוי איתמר האיש, וראוי העיתון שבו כתב באופן קבוע למדי בשנים האחרונות, למקום שהקדשנו להספדים עליו ולדברי הפרידה ממנו. יהי זכרו של איתמר צרור בחיינו ואני מביע כאן תקווה אישית שיקום מישהו וימלא את מקומו בהעלאת נושאים שונים (על פי בחירתו...) לסדר היום שלנו ובכך ימשיך את העברת הלפיד שנשא (ולא פעם הבעיר) איתמר ז"ל ובכך גם יוסיף לעיתון עניין והרחבת היריעה.

נושא חם ומטריד לא מעט עומד במרכז סדר היום הקיבוצי בימים אלו – התוכניות לאירועי שנת ה-80 פה ושם, בחדר האוכל ובעבודה, על המדרכות ובבריכת השחיה, במפגשי חברים ובנסיעות משותפות, מתפתח דיון לא קל. מאידך גיסא אומרים חברים "ההחלטה התקבלה בדרך נאותה וקיבלה את הרוב הדרוש ולא הוגש עליה ערעור כנדרש. מה פתאום עכשיו מתעוררים – אחרי שהרכבת כבר יצאה לדרך ומנסים לעצור את הקטר או אפילו לנתק את הפסים?...?" המתנגדים לתוכנית לא מקבלים את הטענה ויוצאים בשצף קצף (לפעמים בביטוי מוגזם) ומעלים שורה של נימוקים שונים מדוע חייבים להפסיק את ההכנות ולהפנות את התקציבים האלו, ליעדים נכונים יותר. הם החתימו חברים על עצומה שהוגשה למזכירות ובה דרשו לשנות החלטות קיימות. ההנהלה החברתית חוזרת ועוסקת בנושא כבר כמה פעמים ותמיד חוזרת לתמוך בהמשך המהלך ונימוקיה עמה. המצב הלא פשוט הזה מחייב, כך נראה לי, מאמץ אמיתי של

שלשום – בערב יום ד' נפתחה השומריה ה-10 ביער הקיבוצים שליד משמר העמק. זהו אירוע אחד ומרכזי במסגרת ציון 100 שנה לייסוד תנועת השומר הצעיר בגליציה שבפולין בשנת 1913. אנחנו הקדשנו את השער שלנו לתמונת ארכיון שקיבלנו מנעמי זינגר מאחת השומריות האחרונות. קבוצה קטנה של חברים נסעה והשתתפה בערב הפתיחה של השומריה ומאחר והייתי שם עלו בי מחשבות נוגות משהו: ראשית, מספר החברים שעשו מאמץ ונסעו היה קטן מאד וזה היה תמוהה. בשנים שעברו, לפני עשור היו הרבה יותר שבאו. מה קרה מאז? מצד שני, במבט בוחן בקהל שכן הגיע, אפשר היה לראות מעט מאד חברי קיבוצים ומי שכן בא היו בעיקר הורים של חניכים וגם שמוצניקים שרופים בעבר. כנראה שכוח המשיכה של השומריה ירד מאוד וזה מעלה כמובן שאלות רבות על תנועת הנוער היום בארץ בכלל בקיבוצים בפרט ואצלנו בקיבוץ – בעיקר. לאלו שלא היו – עדיין ניתן בהחלט להגיע בשבת ולהתרשם ממאמץ ארגוני וצופי מרשים ביותר שיצר מחנה לאלפי חניכי השוה"צ ביער – והוקמו בו מבנים מרשימים ומפתיעים ע"י החניכים - בצופיות מקצועית. לכפר מסריק יש שם נציגות מרשימה בדמות **שירה גליק** – מדריכה בתנועה שהפכה בימי השומריה לאקונומית שאחראית לאספקת אוכל לאלפי המשתתפים בכל ימי השומריה. שאפו לשירה!! ואתם באמת מוזמנים לבוא ולהתרשם ובעקיפין לתרום לדמות התנועה שפעם – לפני שנים, לא היה חשוב ממנה!

את צום תשעה באב עברנו כמעט בלי להרגיש ובשבוע הקרוב מגיע ט"ו באב חג האהבה והיציאה לכרמים. אתם מוזמנים להתאהב ולחגוג.

שבת שלום ו... שנשמע גם מכם!

אברהם

דברי פרידה על קברו של איתמר רשף - 15.7.2013

עצב גדול ירד על הקיבוץ כולו כאשר עברה הבוקר הידיעה על מותו של איתמר. היה זה כמובן מוות ידוע מראש ובכל זאת עטפה את הקיבוץ תוגה גדולה. אני מבקש להתחיל בכמה שורות שכתב איתמר עצמו, באזכרה למותה של זלדה – רעייתו.

“על מחלת הסרטן... אחרי ההלם הראשון של גילוי המחלה, מתברר לפתע שיש אלפי אנשים הנמצאים בסיפור הזה. האויב הגדול של האנשים הוא הפחד. יש כאלה שמאד קשה להם עם זה ואני מבין את הרגשתם, אבל חולי סרטן אינם שונים מחולים אחרים. יש להם צרכים, רגשות, משפחה וחברים. רק שכל אלה כאילו מצטמצמים למסגרת זמן קצובה. מכיוון שלאיש אין שליטה על תוחלת חייו, וחינו על האדמה זמניים בלבד, יש לקבל את העובדה שישנם דברים שאין לנו עליהם שליטה וצרכים להפיק את המרב ממה שיש. חולי סרטן זקוקים למשפחה ולחברים, מהם הם שואבים את הכוח להתמודד. אל תתרחקו מהם ואל תביטו עליהם כמי שגזר דין מוות מרחף מעל ראשם. חבקו אותם ואמצו אותם ותנו להם להרגיש רצויים...”

התיק האישי של זלדה ואיתמר בארכיון הקיבוץ מלא וגדוש. כשניסיתי לעבור על החומרים ראיתי שזאת הולכת להיות משימה בלתי אפשרית. אבל מיד אמרתי לעצמי – אני בעצם לא ממש זקוק לתיק הזה, שכן הלכתי לצידו של איתמר – וקצת מאחוריו – יותר משישים שנה ואם רק אעצום עיניים לרגע יעלו חייו שלו ויעמדו בפני.

איתמר – בנם היחיד של אסתר ושלמה ריז'וב נולד בשנת 1942 כלומר לפני 71 שנה. בתמונות הוא נראה ילד מתוק, שראשו מלא תלתלים ועיניים חכמות ניבטות מפניו הבהירים. הוא היה מילדי קבוצת “רימון” – הקבוצה הרביעית של ילדי הקיבוץ שבה היתה גם עירית אחותי הגדולה, והיה מהבולטים שבקבוצה. פיקח, מהיר מחשבה, ובעיקר בעל יד קלה לכתובה וגם לרישום. כבר בגיל 10 הוא כותב ודורש דיון על בעיית הסרטים של הילדים ומוסיף שירים וחיבורים בעברית נהדרת וקולחת. כישרון הכתיבה שלו מלווה אותו כל חייו והופך למאפיין מרכזי של דמותו כנער וכמבוגר.

תחנות חייו של איתמר דומות ומקבילות לחיי רוב בני ובנות הדור השני של הקיבוץ: לימודים בחברת הילדים, מעבר למוסד החינוכי נעמן, הצטרפות לצוות המספוא עוד כנער, והדרכה בתנועת השומר הצעיר. אחרי המוסד – התגייסות לצבא וחזרה הביתה לשדות המספוא. אלא שגם במסלול המוכר הזה הוא מתבלט ומיוחד תמיד. הוא תלמיד מצוין ומוערך, מוביל חברתית וקולו תמיד נשמע – נחרץ ובוטה – ברוב המקרים בעל דעות עצמאיות – שלא לומר מתריסות. התכונה הזאת להיות שונה ומתריס, לוחם בשצף קצף על דעותיו היא סממן בולט לאיש איתמר. בצבא הוא מצליח ומצטיין. בגיל 20 כסגן צעיר וחסר ניסיון הוא מתמנה למפקד היאחזות הנח”ל בכרם שלום. תקופה מיוחדת ומלאה עשייה, שם הוא פוגש חיילת צעירה - זלדה מקיבוץ דן - והוא מביא אותה הביתה להוריו – “זאת החברה שלי!”

בעבודה הוא תופס עמדות פיקוד ובגיל צעיר כבר מנהל ענף ובונה את מעמדו המרכזי בקיבוץ. מהמספוא הוא ממשיך לגד”ש ומשם בגיל צעיר מאד, מקבל עליו את תפקיד גזבר הקיבוץ. היה צריך לא מעט אומץ וקצת חוצפה של צעיר, כדי להיכנס לנעליים של הגזברים הקודמים – כולם ותיקי הקיבוץ. בתפקיד הזה הוא עושה כמה מהלכים שנויים במחלוקת, ותמיד יוצא להתמודד בביטחון ונלחם על צדקתו בסגנון איתמרי אופייני.

שוב – מהלך לא מקובל ומפתיע: איתמר – קצין מילואים ותיק – מחליט להתגייס לצבא הקבע ולתרום מניסיון חייו ליחידה בצה”ל שמתארגנת אחרי משבר, חולשה וחוסר אונים בעקבות מלחמה שנסתיימה. בגיל שבו רובנו מבקשים לסיים את פרק השרות הצבאי הוא מתחיל סיבוב נוסף של פיקוד ואחריות צבאית. בקיבוץ הוא מרכז ועדות חשובות, מפיק חגים ונמצא תמיד בלב העשייה המקומית. כשמחפשים מחליף

למנהל סילורה מתייצב איתמר לדגל ובמשך שנים סוערות ולא קלות הוא מנהל את המפעל להצלחות וגם לקשיים וכישלונות צורבים.

ועוד לא אמרנו כלום על המשפחה – מרכז חייו של איתמר. הבן היחיד של הוריו, מקים משפחה שהופכת עם השנים לשבת. חמישה בנים – כולם נשואים ומגיעים הנכדים ואפילו נין וכולם מצטרפים לשרשרת. המשפחה מצרפת אליה את אסתי שהופכת לבת, אבל איתמר לא מסתפק ביש הגדול והוא מאמץ כבן את יוסי ומשפחתו ואחריו משפחות שלמות של יוצאי אתיופיה, ואופיו הנותן ללא גבול מרחיב את מסגרת המשפחה הפרטית לגבולות חדשים ומרגשים.

ובכל זאת התמונה רחוקה מלהיות אידיאלית: זלדה נפטרת ממחלת הסרטן וכמה שנים אחריה, גם יזהר נפרד מאיתנו, צעיר ופעיל, אבא לשלושה שרק התחיל לחיות. איתמר לא מוותר לעצמו אפילו לרגע. הוא ממשיך בעשייה ובנתינה וגם מצליח לשקם את הזוגיות כשבתקופה האחרונה נוצר חיבור מוצלח ומרגש עם רחלי - והשנים עוברות ונדמה שעכשיו טוב.

אלא ששוב מכה ושוב חוזרת המחלה לבית משפחת רשף למודת האסונות.

בשנים האלו מתחיל פרויקט גני השעשועים לילדים. איתמר מתמסר לנושא בכל מאודו והוא דוחף לביצוע גנים חדשים ותיקון, שכלול והחלפה בגנים קיימים. ילדי הקיבוץ כבר מכירים ויודעים מי זה הקים את המגלשה החדשה ומי החליף גדר או גגון שהתיישנו. בגן המשחקים שליד ביתו "גן איתמר" קוראים לו כולם, מחליפים בימים אלו קרוסלה שהתיישנה. למרות מחלתו וכוחותיו שאוזלים ליוה איתמר גם את הפרויקט האחרון הזה בלי וויתור ובלי כניעה למצב. לפני פחות משבוע, כשהלכתי בבוקר מוקדם לעבודה, ואני כבר מודע למצב הקשה שלו, אני רואה אותו, לבוש כולו בגד לבן, רזה מאד אך זקוף, עומד בגן עם קבלן הביצוע ומתדרך אותו – איך בדיוק להציב את הקרוסלה ואיך להקפיד על קלה כחמורה. לרגע חשבתי לעצור, לשאול מה נשמע ואולי צריך עזרה אבל המשכתי – לא בווער עוד נספיק לדבר...

כבר אמרנו שידו של איתמר בכתיבה היתה קלה ורהוטה. גם כאן היתה נקודת חיבור בינינו. המדור שלו "הערות על המצב" בעיתון הקיבוץ, היה תמיד מעורר איזה אי שקט ולפעמים גם תגובות נזעמות של חברים שלא קיבלו את דעתו ואת נקודת השקפתו. התקרבותו של איתמר למסורת ולדת היו צד שאף פעם לא הסתיר ולא הצניע. קבלת השבת הדתית שהנהיג בקיבוץ קוממה עליו לא מעטים. לא פעם חשבתיו מה היה אבא שלו, שלמה, אומר על כך ונהייתו לדמיין את דמותו הסוערת יוצאת למלחמה עם הבן הסורר שחוזר לבית הסבא הדתי בגלות.

השבת לבית רשף מתאסף, מתארגן, ונכנס למערכה הקשה על חייו של אבא איתמר. הבנים - עירן, ירון, עומר, רם ובנות הזוג, הכלות – ביחד עם רחלי, והנכדים הגדולים והקטנים – כולם מקיפים ותומכים, בדיוק כמו שביקש אבא, באזכרה ההיא – לפני שנים – לזלדה.

היום, ערב תשעה באב – לזכר החורבן הגדול והחידלון, יום סמלי מאין כמוהו - אנחנו מביאים את איתמר, חברנו היקר למנוחות עולם. נדמה שדמותו תוכל לשמש לכולנו מצפן, ומורה דרך. איש רב מעשים ורב זכויות בחיי הקהילה הקיבוצית וגם מחוצה לה. איש שביקש לתת בלי חשבון והביט נכוחה על חייו שלו ועל חיי הארץ והעולם בתבונה וביושר.

הלוואי וזכרו יאיר את חיי משפחתו ואת חיינו כולנו וישפיע טוב בעתיד כפי שעשה עד היום.

אנחנו זוכרים אותך איתמר .

לא בהפתעה אך בצער רב התבשרנו על פרידתך מאתנו. ידענו על מאבקך בשנים האחרונות עם המחלה האכזרית שלא חסכה ממך וממשפחתך צער. עקבנו בהשתאות אחרי התמודדותך כשאתה לא מוותר וחי חיים מלאים ופעילים עד ממש הימים האחרונים. ידעת להיאבק וידעת גם מתי כבר אין ברירה וצריך לוותר. תמיד בהכרה, במחשבה בהירה ובאומץ רב.

"האדם הוא תבנית נוף מולדתו" אומר הפתגם ואנחנו כאן, כל חבריך מילדות, היינו יחד באותו הנוף. לא מזמן חגגנו את יום הולדתך ה 70 ומחלתך ברקע. ניסיתי כבר אז להסתכל אחורה, יחד אתך. העבר הוא אותו עבר- אבל עכשיו כבר בלעדך ואני מרשה לעצמי לחזור לאותם המקומות. נפגשנו לראשונה כבר לפני 71 שנה, באחד מחדרי בית התינוקות בקיבוץ, מיטה ליד מיטה. יחד רצנו יחפים בחול החם, עוד לפני שיצקו את המדרכות ולפני שהעצים היו גדולים מספיק כדי להטיל צל שיקרר את החול. יחד התרחצנו בבריכת הדגים ליד משק הילדים או באגם המלאכותי שנוצר מחפירת האדמה ליציקת הלבנים. יחד שמענו את הסיפורים על הגמדים והשארנו להם ממתקים בגומחה של עץ התות מדרום לקיבוץ. יחד פחדנו מ"רחל עפרון אדום", היא רחל פייגין מורתנו בכיתות היסוד.

זכור לי משום מה, שאנחנו, אתה ואני, הצעירים, הקטנים והרזים בקבוצה, הסתדרנו לא רע עם המבוגרים והגדולים יותר. כנראה שכמו בכל מלחמת קיום, הצטרכנו לפתח ולחזק תכונות ויתרונות אחרים ונדמה לי שהצלחנו בכך. עכשיו, כשאני מנסה להיזכר באותה ילדות, תוקפים אותי געגועים לאותה פשטות, תמימות, שמחה ואושר מבלורות שאספנו ובכי מר כשהפסדנו במשחק. לאותה קבוצה של ילדים כמו אחים ואחיות בקבוצת רימון. אני זוכר אותך מאז, פעיל, דעתן, מתנדב לכל דבר, בהומור, ביזמה ובפיקחות.

נקפוץ קדימה דור בזיכרונות. שנינו מנהלים את השלחין (כבר אז המצאנו את ההנהגה הקולקטיבית שמלווה את הענף מאז) - אתה בצד הארגוני ואני בצד המקצועי. יצרנו אז את ענף השלחין גידולי שדה, שנינו חניכי אברי ציפסר ואלי שטהל. הכנסנו את העיבוד ב 6 שורות, את הגרירה במקום העברת הידיים, ואת מכשירי הקשר מוטרולה בין רכבי השלחין. יחד ניהלנו את מעצמת הכותנה של כפר מסריק. אני נזכר איך עבדנו יחד ללא דופי, ללא אגו, תמיד בהבנה וברוח טובה ותרומתך לכך הייתה משמעותית.

עוד קפיצה קדימה במנהרת הזמן - אתה גזבר ואני מרכז משק. אתה דואג לתזרים המזומנים והם לא תמיד בנמצא אבל בזכותך בסוף הכול מסתדר. תמיד אכפתי, פעיל ורץ, מסודר, מקורי, נאבק על דעותיך אבל ברוח טובה, תמיד חושב מחוץ לקופסא, מתרחק מאידיאולוגיות ותמיד מנסה להיות רלוונטי. חלום אחד לא הצלחנו להגשים - חלום שאתה חלמת ויזמת ויחד ניסינו לקדם - הזזת הקיבוץ לאזור שגב. דאגת למכתב מספיר - שר האוצר, שמתחייב לממן ולבנות קיבוץ חדש על ההרים, רחוק מזיהום האוויר של קריית הפלדה. יחדיו, כצעירים וחסרי ניסיון נכשלנו בהעברת ההחלטה בקיבוץ - אבל החלום היה יפה ואתה תמיד אהבת לחלום.

לאחר מכן, נפרדו דרכנו, אתה למילואות, לסילורה, ולפעילות "נו-נו" - חלום שלא צלח. החיים מלאים עליות וירידות וכשיררדים אוספים תנופה לעליה המחודשת והנה אתה מניח את היסודות לטיפול בממירים בסילורה, פעילות שלאחר מכן הביאה רווחים גדולים לקיבוץ. ושוב ביחד בדוקרט, אתה כבר לא כל כך בריא, עם לב שמרגיש כבר את עול השנים, אבל בכל זאת פעיל, יוזם ותומך באנשי מחלקת הבובסט ומקרין אווירה טובה. ליד דוקרט אתה מקים את פעילות "שילובים" אותה ניהלת עד החודשים האחרונים שבהם כבר לא יכולת. כה אופייני, כשכל תכונותיך הטובות באות כאן לידי ביטוי - יזמות, מקוריות ואהבת האדם ועזרה לחלשים ובעלי צרכים מיוחדים. כך בזכותך, קיבלנו לפני שנתיים את פרס הצטיינות בפעילות חברתית בין כל מפעלי הצפון. איתמר, ידעת אושר אישי שבא מהנתינה לאחר, לזולת, באופן רציף ויומיומי ובהשקעה שבאה ליד העשייה הציבורית הגדולה. לא קלים היו חיך, והאהובים עליך - אשתך זלדה ובנך יזהר גם הם נלחמו במחלה האכזרית ונפרדו ממך בטרם עת. היום גם אתה נפלת וכרעת. תנחומים למשפחתך הגדולה, לארבעת הבנים ולכלות, לנכדים הרבים ולרחלי שליוותה אותך באהבה בשנים באחרונות.

איתמר - נוח על משכבך בשלום, כאן על הגבעה בשדות הקיבוץ אותם אהבת.

אבא סבא איתמר יקר!

כבר כמה שבועות שאנחנו נפרדים ממך, מנסים כמוך להישאר עם הרגליים על הקרקע, עצובים, מתגעגעים ולא מבינים.

תמיד האמנת בנו: ילדיך, כלותיך ונכדיך, תמיד מפרגן ומאתגר. בכל צומת חשוב בחיים, התלבטות, קושי וגם בשמחות היית איתנו ובשבילינו, מעורב מאוד ומביע דעה מתוך ניסיוןך וחוכמתך, מתוך כבוד ורצון להיטיב.

היית איש רב פעלים - במשפחה, בקיבוץ ומחוצה לו. פעלת ברמה אישית וקהילתית ואנחנו למדנו ממך על אכפתיות, כנות ונתינה, מסירות, אחריות ויוזמה ועל היכולת לשלב בין קשר לאדמה ולארץ לבין רוחניות ונשמה.

היינו גאים בך על תכונות אלה ותמיד רצינו שתהייה גאה בנו. גם את המחלה ניהלת בצורה אצילית, שמרת על כבודך וזה היה חשוב לך מאוד ומצידנו ראוי לכבוד והערכה.

נזכור אותך בריא, חזק וחיוני, יוזם ומעורב, חם, אכפתי ואוהב או כמו שביקשת ביום שישי: סבא שמכין בצ'ק-צ'ק ארוחת ערב לכולם.

השארת לנו המון זיכרונות ומתנה גדולה שאין כמותה - המשפחה שלך, שלנו, אנחנו.

אנחנו מאוד עצובים וכואבים, וגם חזקים. אנחנו מאוחדים. מודים לך, אוהבים ומתגעגעים.

קיקי ורינת

ח' אב תשע"ג פרשת "ואתחנן"

איכה ישבנו בדד, הכפר רבתי עם היינו לאלמנים. בכו נבכה הלילה והדמעה על לחיינו אין מנחם. לא נמצא מנוח, גם אגרוף קפוץ לא יוכל להושיע מול הנגף הארור.

ידעת כי קראנו עמך ברגעך האחרונים את "ואתחנן": אך ללא הועיל!

ראיתי כי צר לך ולאוהביך ובצקלוננו אין מזור.

נוח בשלום בין רגבי אדמתך ואנחנו נחתום במגילה! איכה נשב בדד גלתה ישועה מבתינו.

כך אפלל לחניכי הצעיר ורעי בבגרותו, מנפילי קבוצת "אלון" של הכפר.

הנהלה חברתית מיום 8.7.2013

משתתפים: אדיר המבורג, גדעון דוכס, עופר מסד, אלי אמנו, עירד דוכס, הראל כהן, אתי היכל, טומי שחר, אייל רייז.
חסרה: סיגל פרנקל בלן

1. אירוע לציון שנת ה-80

הנהלה החברתית קבלה את העצומה החתומה ע"י 35 חברים, אשר "דרשה לדון בביטול אירועי שנות השמונים במלואם" ולאחר דיון נוסף החליטה להמשיך את התמיכה בעצם קיום האירועים שכוללים: יצירת קיר משפחות מאריחי קרמיקה, שביל מחבר עם שביל הבנים של ע"ה, כנס מחזוריים ואירוע מרכזי בביצוע עצמי, תוך הקפדה על צמצום הוצאות וגיוס משאבים חיצוניים. בתקווה כי שיתוף הפעולה שהתחיל יוכל לקרום עור וגידים למען הקהילה והחברים הבוחרים יום ליום להיות חלק ממנה. באחריות מזכירים לעדכן את החברים החתומים. במידה וירצו לקיים מפגש פתוח לקראת שיחת הקיבוץ שתתקיים בתאריך 30.7.2013 (המפגש התקיים אתמול – יום ה' 18.7).

2. שינוי החלטה קודמת – המלצת הנהלה

החברתית לביצוע קיטון בתקציב 2013. (פורסם בעיתון מתאריך 1.7.13).
במסגרת שיקול דעת חוזר שהתבקשה הנהלה החברתית לעשות הוחלט לשנות את ההצעה שתוגש לאישור שיחה בתאריך 30.7 המזכירות מציעה להתבסס על שימוש חד פעמי בחסכון המיועד לשעת משבר/חירום וגבית מס חבר. תיקון ההצעה מחייב שיקול דעת משותף עם הנהלה הכלכלית עוד בטרם הצגת התוכנית לאישור השיחה, ברור שהערכות לתקציב 2014 תוכל להתבצע על סמך נתונים חצי שנתיים כפי שפורסם בעיתון.

3. תוכנית הביטוח החדשה "מגן ניתוחים
וטיפולים לקיבוץ" - מחליפה את מגן בריאות לקיבוץ – דיקלה.

התוכנית הנוכחית מגן בריאות עוברת שינוי משמעותי כאשר האחריות והסיוע בתחומים רבים גדלה באופן משמעותי. הקיבוץ כיום חתום על הסכם עם "מגן דיקלה" עד נובמבר 2014 כאשר הצטרפות להסכם המורחב מחייבת החלטה עד סוף יולי 2013 מועד אחרון להצטרפות בתנאים מטיבים. תהליך הלימוד המקצועי נעשה בעזרת ירדן, המייצגת את הקיבוצים מטעם "משקי הקיבוצים" המובילים את ההסדר. בתקופה האחרונה קיבוצים רבים כבר הצטרפו לחבילה החדשה. בכדי לא להעמיס בפרטים בכל הקשור למעבר והמשמעות הכספית שלו הוחלט בהנהלה חברתית לקדם את הנושא בשני שלבים:

אחד – באחריות המזכירים ורכזת הרווחה להעביר בקשה להצטרף לתוכנית החדשה באופן עקרוני עוד ביולי 2013.

שני – באחריות נאוה, אתי, טומי, ואייל לגבש הצעה תקציבית המאפשרת את ביצוע ההסכם החדש על בסיס תקציב אגף בריאות ורווחה ובהתאם להחלטות חוברת השינוי. הצעה מפורטת תוגש לאישור הנהלה חברתית בישיבה הקרובה.

4. ועדת שימור. הנהלה החברתית מאשרת

את ההרכב המוצע של ועדת שימור שהוגש ע"י נעמי זינגר ואברהם אילת מרכזי הצוות כדלהלן - רחלי בר דוד, שאול דוכס, שאול שדה, גיורא גירש, ראובן פליישמן, יראון שדה, יוני בירק, ואייל רייז. במידה ויהיו חברים נוספים בצוות, נעדכן בהמשך.

הנהלה חברתית מיום 18.7.2013

משתתפים: אלי אמנו, טומי שחר, עופר מסד, גדעון דוכס, הראל כהן, סיגל פרנקל-בלן, עירד דוכס, אדיר המבורג, אייל רייז.

1. ישיבה מיוחדת בבית הנעורים המשופץ – ההנהלה החברתית התכנסה לישיבה במבנה הנעורים המחודש במטרה לברך את בני הנוער ולקבל סקירה על הפעילות שלהם עם תחילת החופש. הדיווח נפתח בפרידה משלושת חניכי - "ב: עומר נתנאל, ספיר שיפר ונירון מזרחי אשר מתגייסים לשירות צבאי ושנת שירות. מכאן עברנו להערכות לקליטה של שכבת ו' העומדים להצטרף, חלוקת חדרים במבנה המשופץ בין הצעירים לבוגרים, השתלבות הנערים בעבודה בקיבוץ והאופן בו מתוחזק המועדון בצורה עצמאית (המתקיימת למופת) לאחר הדיווח ברכנו את אלי אמנו והצוות הפועל בקיץ: תום גינת ולילי (אורנים). בברכות הבאנו לידי ביטוי את הערכה הרבה לעבודת הצוות החינוכי, לעובדה כי הנערים לוקחים חלק פעיל בכל עשייה קיבוצית באקלים של צמיחה לצד תקווה כי המבנה המשופץ יאפשר המשך פעילות בונה ויוצרת העומדת באתגרים שעל סדר היום החינוכי.

2. הסכם חברות והסכם דוור – ההנהלה החברתית השלימה את הדיון על תהליך הקליטה החדש - עם עו"ד רז אייזן ביחד עם צוות הצמיחה הדמוגרפית בנושא קליטה והחליטה לאשר את ההסכמים המבוססים על החלטות חוברת שינוי בנושא קליטה. הדילמות המרכזיות בהן העמקנו התייחסו לניהול סיכונים הקשור לשיוך והיתר בנייה מול מנהל מקרקעי ישראל, בנייה מרוכזת לצד מתן מרחב גמישות לנקלטים, לוחות זמנים לתחילת התהליך ממועד "כנס בנים" ועוד. דיווח מקיף יועבר לחברים בשיחת הקיבוץ שנקבעה לתאריך 23.7.2013 ובו נרחיב את ההסבר על המהלך לצד הדגשת חשיבות המשמעויות של צעדי הקליטה.

3. תקצוב הסכם חדש - "מגן ניתוחים וטיפולים קיבוץ – דיקלה" – בהמשך להחלטה העקרונית להצטרף להסכם החדש שהתקבלה בתאריך 8.7, הוחלט בהנהלה החברתית לערוך התאמה במסגרת התקציב של אגף בריאות ורווחה תוך עמידה על העיקרון כי שלושת הביטוחים – דיקלה, סיעודי, ומושלם ימשיכו להיות באחריות

מלאה של הקיבוץ. אופן ההתאמה כולל צמצום הפרשה שנתית לצבירת קרן פנימית לסיעוד ב- 100,000 ₪, וצמצום אחות שלישית (הדס) בעוד 20,000 ₪. סה"כ 120,000 ₪ לשנה. התאמת תכנית העבודה מאפשרת תחילת ביצוע הסכם מחודש והרחבה של הזכאות לחברים.

התמקצעות במיצועי זכויות ביטוח מורחב יתבצע בשלב הראשון ע"י רכזת האגף ביחד עם מנהלת מרפאה והמזכירה הרפואית תוך מתן הסבר מפורט לחברים. בשלב השני (לאחר המעבר למרפאה אזורית במתחם נעמן). תבחן מסגרת מתן השרות לחברים בצוות משאבי אנוש ואגף בריאות ורווחה בכדי לשמר ולהוסיף להתמקצע במתן מיצועי זכויות לחברים.

המזכירים

מגדל מרשים משומריה לפני שנים

הקטיף ויש גם ימים/שבועות בהם נדרש קטיף מוגבר, כדי לנצל תנאי שוק של "תפוס ככל יכולתך". צוות קטיף קבוע ובלתי גמיש מקשה על מיקוד מאמץ לעת צורך וכרוך בהחמצת הזדמנויות
* הכנות המערב-הודיות הצילו את המטע בתחילת שנות האלפיים (ארחיב על כך באחד מפרקי ההמשך).

* * *

כשהמטע הגיע לניבה מלאה, נתברר שבתנאים המקומיים זנים אחדים "לא סיפקו את הסחורה": יבולים נמוכים מדי, הכנסות צנועות מדי, מבוכה. כדי לתקן את המצב לא היה מנוס מהחלפת זנים גורפת.

היה לנו כבר נסיון בהרכבות לשינוי זן: ב-1989 חוסל הזן "עין ורד" (15 דונם), שנתגלה כפגיע מדי לקרה; ב-1992 וב-1993 הלכו בעקבותיו הזנים הקטנים והמאכזבים "עין-שמר", "יוליה", "שרויל" ו"וורץ" (כולם ביחד 13 דונם) וב-1994 עברו שינוי זן 9 דונם נוספים. בפועל, זאת היתה התחלת המיזם להשבחת הזנים.

את המיזם הובילו אלי ועופר מסד. אלי התמקד בחיפוש התחליפים (תוך התייעצות בבני-סמכא) ועופר "הזיז את הכלים", בתנופה האופיינית לו:
ב-1996 הורכבו 24 דונם וב-1997 נקבע שיא

תולדות המטע בז' פרקים

פרק 4 ' 2011 - 1989 המיזם להשבחת הזנים

כרגיל, אתחיל בתיקון: פטריית השורשים שמחרידה את מומחי האבוקדו בארץ ובעולם מאז שנות ה-70, שמה הנכון הוא פיטופתורהסינמומי (Phytophthoracinamomi).

באמצע שנות ה-80, לאחר עקירת 100 דונם האבוקדו שבחולות, נותרנו רק עם 324 הדונם שניטעו ליד תל-דאוק ב-1978, 1982 ו-1985 - אחד ממטעי האבוקדו הקטנים והצעירים בגליל מערבי, יחודי מ-4 בחינות:
1) פחות עצים לדונם (מרווחים גדולים מהמקובל בין שורה לשורה).
2) בסל הזנים נכלל גם הזן הקליפורני "פינקרטון", שנחשב עד אז כמתאים רק לעמק הירדן (אלי מסד החליט לנסותו בתנאים המקומיים, בניגוד לדעת המומחים).
3) הקפדה על עבודה עצמית, ללא עובדים זרים או קבלני קטיף.
4) כל העצים על כנות מערב-הודיות.

* כל עוד העצים היו צעירים וחיוניים, היה יתרון מסוים במעוט העצים לדונם: המרווחים הגדולים איפשרו תאורה משופרת לעצים, מה שהועיל ליבול ולאיכות הפרי. כעבור כ-20 שנים הפך היתרון לחסרון.
* ה"פינקרטון" היה הצלחה: כיום זהו זן תקני באזורנו, ואפילו בגליל העליון. * העבודה העצמית עוררה סימפטיה, אך היו לה גם חסרונות, מכיון שקטיף האבוקדו תנודתי באופיו: קורה שצריך להאט/להפסיק את

מתנדבות מלבינות גזעים וענפים (נגד מכות שמש) של עצים המיועדים להרכבה - שלב מקדים בתהליך שינוי הזן.

עמי זינגר צילם בשנות ה-80 (את אלי ומשה) וה-90 (את הלבנת העצים)

בחדר האוכל מוצגת תערוכת צילומים של אמנון ליסאי – אגף תרבות קיץ בים

מקומי - 33 דונם. זה הקטין דרמטית את השטח המניב והפחית עוד יותר (זמנית) את ההכנסות, וכתוצאה מכך נערכו דיונים משקיים נוקבים, שכללו עימותים מתסכלים עם חברים (כאלו שאינם אוהבים הסברים מורכבים) שקראו תגר על זכות הקיום של האבוקדו המקומי.

האבוקדו המשיך כידוע להתקיים והמיזם נמשך בקצב כזה או אחר גם לאחר שאני החלפתי את עופר בריכוז הענף בסוף 1997. כך נעלמו לגמרי גם הזנים "פוארטה", "נבל", "שילר" ו"גיל" והוקטנו שטחיהם של "חורשים" ו"ארדיט". בסה"כ, מ-1989 עד 2011 עברו שינויי זן 48% משטח המטע (157 דונם)!!

רוב הזנים החליפיים שיפרו את רווחיות המטע. הזן הבולט ביניהם היה ה"פינקרטון" ובזמנו נחשבנו "מעצמת פינקרטון" (גם כיום, אם כי יש מטעים בגליל המערבי שעקפו אותנו בגודל שטחיהם בזן הזה). במקביל הרכבנו "בקטנה" הרבה זנים חדשים, כדי לבחון את התאמתם לתנאי המקום (יש יותר מ-20 זנים במטע...), וצברנו נסיון רב בתחום הזה, נסיון המסייע לנו בעיצוב המטע העתידי.

בעת הדיונים והויכוחים המרים עם "הקמים עלינו לכלותנו" (כך נהג אלי מסד לכנותם), הבטחנו שהמטע יתאזן ויחזור לרווחיות בשנות ה-2000; ואכן, ההבטחות מומשו: לאחר כמה שנים של הפסדים, סיים המטע את 1999, 2001, 2002, 2003 עם יתרה חיובית צנועה, וב-2004 זכינו סו"ס ליתרה משמעותית נאה.

מיזם השבחת הזנים, שדרש נשימה ארוכה, היה חשוב ומחויב המציאות. אך כנהוג לפעמים במקומותינו – כאשר נראו סו"ס התוצאות, אז במקום להעניק את האשראי על ההצלחה לאלי ועופר מסד - זכיתי אני במחמאות...

ע מ י

ולצבא בשירות הקבע זכיתי לחוות ולקבל
המון הן מבחינה מקצועית והן מבחינה
אישית.

**מה היה הדבר המשמעותי ביותר עבורך
בתקופה זו?**

אין ספק שדבר שהיה הכי משמעותי עבורי
במהלך השירות הוא הדרך הארוכה שעברתי
וההתקדמות שהובילה אותי בסופו של דבר
לפקד על חיילים בתחום שאני אוהבת
ושהתמקצעתי בו תקופה ארוכה.
כל זאת בעקבות האמון של המפקדים בי
וביכולות שלי ואני באמת חייבת להם תודה
גדולה על כך.

בדיעבד, אני מאוד שמחה מההחלטה שלי
להישאר בקבע ובכך לשרת שרות ארוך יותר.
השתחררתי מהצבא בהרגשה אמיתית של
סיפוק ותרומה (משהו שלא היה קורה כנראה
אם אכן הייתי משתחררת אחרי שירות סדיר
של שנתיים במקצוע הזה).

**האם המקצוע שרכשת בצבא יוכל לסייע לך
גם בעתיד? האם תרצי בכך?
לצערי זהו לא מקצוע שיש לו יותר מדי
עיסוקים באזרחות, אבל ארענן את זיכרוני כל
חצי שנה לפחות, במילואים.**

**ומה עכשיו ומהן התוכניות שלך להמשך?
בימים אלה (שהחלו כבר בחופשה שלי לפני
שחרור מהצבא) אני לומדת בקורס לקראת
מבחן פסיכומטרי. לאחר המבחן בספטמבר,
התוכניות שלי הן לעבוד וגם לטייל כמובן.
כחלק מתוכניות אלה אני מתכוונת ללכת
להכוונה מקצועית על מנת לקבל החלטה
חשובה על המקצוע שאתחיל ללמוד
באוקטובר 2014.**

הודייתי לחן על הראיון הקצר ואיחלתי לה
הצלחה באזרחות והוספתי ברוכה הבאה בשם
חברי הקיבוץ כולם.

אני יודעת מרחל (האמא הגאה) שהם מאד
התרגשו מהדברים שהמפקדים של חן סיפרו
עליה ולא ידעו עד כמה היה משמעותי
השירות שלה.

הרבה הצלחה בהמשך והשתלבות טובה בחיי
הקיבוץ!

עפר אילת

חוזרת הביתה בהרגשה נהדרת!

לפני כשבועיים השתחררה חן שתלוורט
מהצבא לאחר שירות קבע מעניין ומאתגר
וחזרה הביתה. נפגשנו איתה כדי לשמוע (מה
שמותר כמובן) על השירות הצבאי ועל
התוכניות לעתיד:

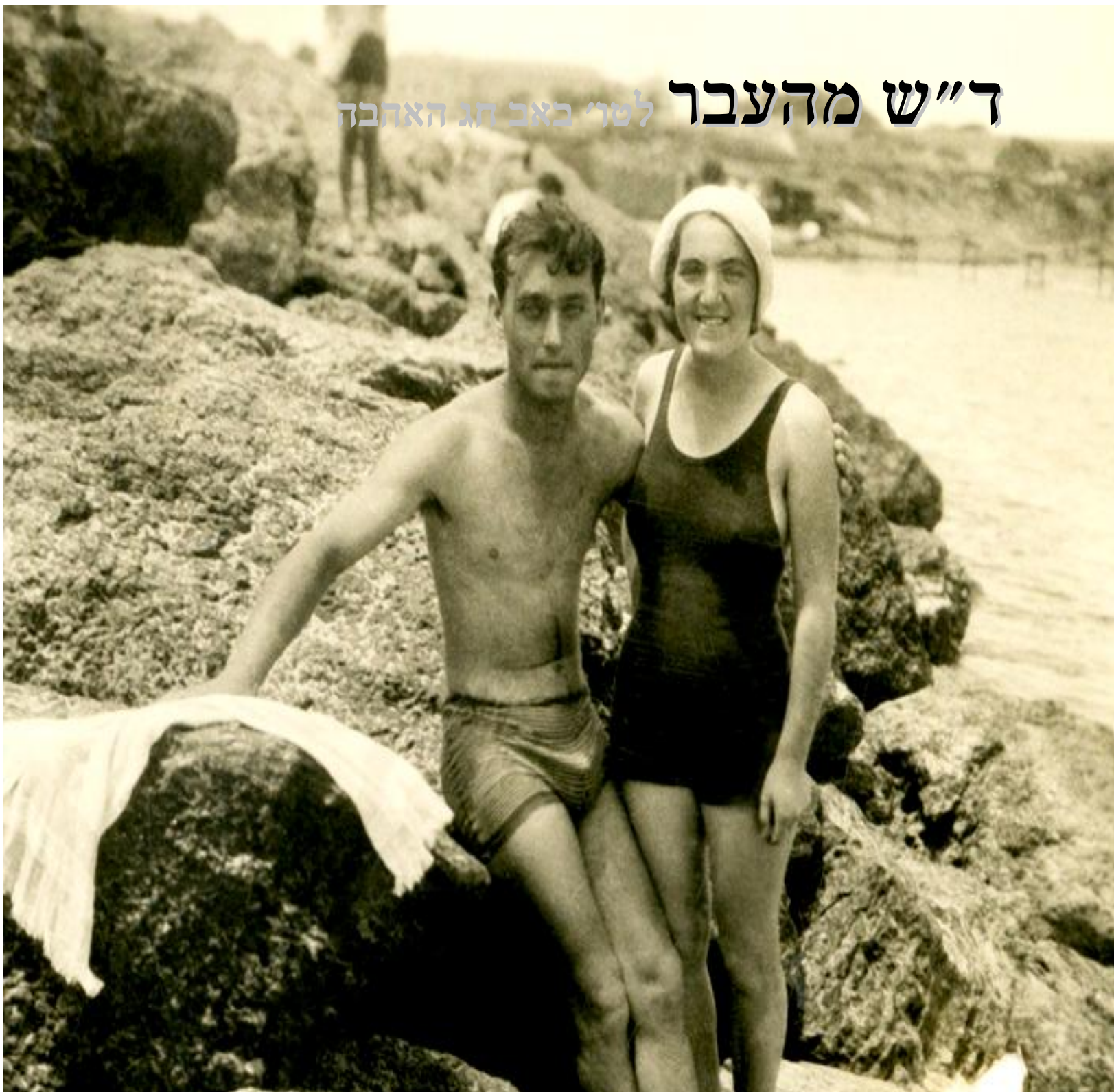
ספרי לנו על השירות הצבאי -

שירתתי סך הכל שלוש שנים וחודשיים
בצה"ל. עשיתי טירונות של שלושה שבועות
לאחריה עברתי קורס מופ"ת - מחקר ופענוח
- שארך 4 וחצי חודשים ואת המשך השירות
שלי עשיתי ביחידת מודיעין (חלק ממערך
9900) של פיקוד הצפון בצפת. בשירות הסדיר
שלי מלאתי מספר תפקידים שעיסוקם
העיקרי - פענוח תצלומי אוויר, עבודה קשה
ושוחקת, מהבוקר עד השעות הקטנות של
הלילה אבל עם סיפוק לא קטן.

**בחרת להאריך את השירות הסדיר במסגרת
שירות קבע של יותר משנה. מה עמד מאחורי
הבחירה?**

את הבחירה להמשיך בשירות הקבע עשיתי
מכמה סיבות. הראשונה היא הבקשות מצד
המפקדים שלי, להישאר ולהמשיך בתפקידים
נוספים. סיבה נוספת היא ההרגשה האישית
שלי כי שנתיים בלבד (שכוללות בתוכן את
תקופת ההכשרה לתפקיד - טירונות וקורס)
הן זמן קצר בשביל לתרום בצורה
משמעותית. בתחילה הארכתי את השירות
בכמה חודשים בודדים, בהם עשיתי תפקיד
קבע שונים, לאחר מכן הציעו לי תפקיד
משמעותי יותר עם אחריות גדולה שכללה
יחידה קטנה ומספר חיילים תחת פיקודי.
בסופו של דבר הארכתי את השירות שלי
בשנה וחודשיים, ומעבר לתרומה שלי ליחידה

ד"ש מהעבר לטו' באב חג האהבה

לקראת טו' באב- חג האהבה - רחל ויחזקאל גרשוניעל שפת ימה של חיפה. בפינות החוף הרומנטיות האלה נוסדו רוב משפחות הקיבוץ הגדולות של היום. ברקע (בפינה הימנית למעלה) – קבוצת גמלים ששימשו להובלת הזיפזיף לבנין העיר חיפה, רוחצים לעת ערב בים. למי שלא הכיר- יחזקאל היה בין ראשוני ענף הפלחה ואחר כך הגד"ש בקיבוץ. רחל היתה אקונומיט במטבח, עבדה בהנהלת החשבונות ובשנותיה האחרונות עסקה ברישום העבודה. סריקה ודברי הסבר עמית קורן

קיר המשפחות לכבוד 80 שנה לכפר מסריק

הקיר הקרמי שאנחנו רוצים ליצור מתכתב עם העבר התעשייתי של קיבוצנו- כאן נוסד המפעל הקרמי הגדול ביותר במדינה – "נעמן"

הקיר מתכתב גם עם קיר מגדל המים שעליו אריחים קרמיים מחגיגות ה-50 לייסוד הקיבוץ, בעיצובה של עדה שטהל ז"ל וכן עם פינות שבהן תבליטים קרמיים הנגלות אלינו ברחבי הקיבוץ. כל אלו בבחינת דרישת שלום מהעבר.

נושא הקיר החדש "מחולות נודדים לגן פורח" משפט שהגה ז'ופש ז"ל וגם יישם אותו בחייו. הקיר יתאר בצבע וצורה את קורות פיסת קרקע זו שלנו, בין האגם לים במשך 80 שנה.

כל משפחה תוכל לבחור מיקום בלוח שמסמל את התקופה איתה היא מזדהה. העבודה פשוטה בהנחיית צוות תומך. יש בה שילוב של פעילות עם חותמות וצביעה. כל אחד יכול להשתתף בביצוע המעשי מקטן ועד גדול.

אנחנו נזמין את המשפחות לביצוע הפרויקט במהלך חודש אוגוסט.

מכיוון שכרגע יש קשים כלכליים ורצון אמיתי להקטין הוצאות, הקיר יבוצע באמצעים צנועים בלי לפגוע באיכות ובתוצאה הסופית. הצוות המוביל יעבוד בהתנדבות וחלקית לפי שעות לתקציב. ישולבו גם אנשים שכרגע מחפשים עבודה.

בעיני רוחי אני רואה בעוד 80 שנה איש מבוגר נשען על מקלו מצביע לנכדו וניניו ומראה את מיקומו שלו ושל המשפחה על קיר המשפחות.

חדוה סגל

משולחן משאבי אנוש

מידע לחברים – מכרז קומונה-מכבסה

ננסי עמר, שנבחרה במכרז להוביל את תהליך איחוד קומונה-מכבסה ולרכז את הענף המשולב, בחרה בדיעבד שלא לקבל את התפקיד וכן להמשיך בעבודתה בסילורה - STS.

בעקבות החלטתה זו, סוכם בצוות משאבי אנוש (איל, טומי, אדיר, משה) על הצעדים הבאים:

א. תהליך איחוד קומונה-מכבסה ידחה בשלב זה למשך כשנה.

ב. מירי כרמלי, שהייתה מועמדת במכרז, תקבל את ריכוז הקומונה, לתקופת הביניים עד מימוש האיחוד. מירי נכנסת לעבודה בקומונה ביום א' הקרוב ותעבוד בחפיפה עם טובה שחר עד 31.7.2013. במועד זה, טובה מסיימת את עבודתה בקומונה.

אנו מודים לטובה על תקופת עבודתה בריכוז הקומונה, והשירות המסור ללקוחות הקומונה, ומאחלים למירי הצלחה בתפקידה החדש.

ג. מתכונת ריכוז העבודה, וצוות העובדים במכבסה ובקומונה לתקופת הביניים שעד האיחוד – טרם הוחלטה. בשלב זה, המכבסה ממשיכה בעבודה במתכונת הקיימת, עד שיוחלט אחרת. כאשר יתקבלו החלטות בנדון, נצא בפרסום מסודר לציבור.

כתום תקופת הדחיה של איחוד הקומונה-מכבסה (בעוד כשנה, כאמור) יפורסם מכרז חדש לתפקיד רכז קומונה-מכבסה.

שימור העבר למען העתיד

נושא שימור המבנים והעבר של הקיבוץ אינו חדש וחברים עוסקים בנושא הזה כבר שנים. התחילו בכך **עדה שטהל** ז"ל ובעיקר **דורון בירק** ז"ל שנתן דחיפה גדולה למהלך והעלה את מודעות השימור לסדר היום הציבורי. במהלך הכנת תוכנית התב"ע שלנו הוכן גם נספח שימור (הנדרש על פי חוק) ובו סומנו 17 בתים כמבנים לשימור. לדבר יש משמעות רחבה ונסביר אותה בצורה מקיפה ברשימה מיוחדת. כרגע – בדיווח ראשון רצינו ליידיע את הציבור במספר דברים: א. כל המבנים שסומנו לשימור - אסור לפגוע בהם ו/או לשנות כל פרט בצורתם החיצונית ללא אישור הגורמים המוסמכים. לכן, כל ביצוע של בנייה, הרס, או שיפוץ – מחייבים ערנות ובדיקה עם ועדת שימור לפני הביצוע. ב. עבודות השימור נעשות במגמה להפוך את חצר הראשונים ואת ערכי העבר בקיבוץ כמוקד תירות ולימוד לנוער, ילדים ומבוגרים. אנחנו בקשר עם המועצה לשימור ועם גורמים נוספים במטרה לגייס סכומי כסף, ידע וניסיון כדי לגשת לצעדים נוספים ורחבים יותר של שימור ופיתוח הפוטנציאל שלנו (והוא גדול). בשבועות האחרונים התקיימו אצלנו מספר סיורים של אנשי מקצוע ומקורבים לנושא השימור ונשמעו תגובות נלהבות ממש על מה שיש לנו להציע. צוות השימור שנבחר ואושר לאחרונה התחיל בפעילות סדירה מתוך מגמה לקדם במהירות האפשרית מספר פרויקטים ויש לנו רצון עז לסיים ולהציג אותם כבר באירוע המרכזי לחגיגות ה-80. בישיבת הצוות הקרובה נקבל החלטות ונבצע צעדים נוספים לקידום השימור בקיבוץ. אנחנו מתחייבים לדווח בקרוב בהרחבה על מה שכבר התבצע ומה שעוד מחכה בחוסר סבלנות להתממש. הלוואי ונצליח.

נעמי זינגר ואברהם אילת. צוות השימור.

פסטיבל רוח גבית

לפני שבוע התקיים בזיכרון יעקב פסטיבל "רוח גבית" המיועד לאנשים עם צרכים מיוחדים

אני רוצה להודות מעל דפי העיתון לאלי אמנו שנענה בשמחה לבקשתי וארגן קבוצה של נערים ונערות לבוא ולעזור לנו להקים את הפסטיבל, לתום גינת שבא עם החבר'ה והציע לעזור בפרויקטים עתידיים ולכל הנערים והנערות שעבדו כל כך יפה ובשמחה ועזרו לנו מאד. אני מצרפת שתי תמונות מייצגות להנאתכם.

הנערים והנערות עם תום ליד שולחן היצירה

אחת מהיצירות שהכינו במהלך הפסטיבל.

רינת ברק- מתנדבת ברוח גבית

אנו מבקשים להודות לכל מי שהשתתף
בשמחתנו – נשואי **ניר עם רווית**.

תודה מיוחדת והמון אהבה ליותרם מזרחי על
העבודה המסורה והארגון המושלם.
תודה לאמנון היכל על השעות הרבות סביב
הבריכת

תודה לרוזה וצוות המטבח על האוכל
המושקע ותודה לכל מי שהתנדב ועזר ותרם
מזמנו וכישרונו.

משפחת שני ומשפחת מזון.

הבנים, הכלות ורחלי – וכל **משפחת רשף**
מבקשים להודות מאד
לצוות המרפאה – דר' יעל, נאוה ולרחלי שמ'
על הטיפול המסור והמקצועי.
לצוות בית עזר כולו על התמיכה והאהבה
שהרעיפו עלינו.
לסשה וחברים נוספים שארגנו טקס הלוויה
מרשים, מרגש ומאורגן ללא דופי
ולכל החברים והחברות הרבים שתמכו באבא
ובנו בתקופה האחרונה, עזרו התעניינו והיו
תמיד נכונים לכל מאמץ שנדרש.

אבא איתמר ראה בקיבוץ תמיד את ביתו
והתקופה האחרונה הוכיחה שצדק.

תודה מכל הלב –

מפגש הגימלאים הצעירים

מתקיים ביום ראשון 21.7

בשעה 19:00 במועדון לחבר.

המפגש בהנחיית: עינת פורת עמוס.

כל בני ה+60 מוזמנים.

אל תשכחו להביא מצרך מזון אחד (ולא
מאכל...)
אותו אתם אוהבים במיוחד

לארוחה המשותפת.

על הפרק: דיונים והפתעות!!

שימו לב לתזכורות במודעות ובקהילנט.

נילי שר

ברוכים הבאים למשפחת רחמן הצעירה

פלב נטע יעלה ויונתן

שעוסקים בימים אלו בהתארגנות והתמקמות
בדירתם בקיבוץ.

בכך הם מראשוני הבנים החוזרים לקיבוץ
אחרי שנים בחוץ.

הלוואי ויהיו סנוניות המבשרות אביב גדול !

בהצלחה !!!

מכרז

מנהלת חשבונות לדוקרט

לדוקרט דרוש/ה!
מנהל/ת חשבונות, אחראי/ת תחום ספקים
דרישות:

הכשרה כמנהל/ת חשבונות סוג 3
ניסיון מוכח של 3 שנים לפחות
נסיון בעבודה עם תוכנת ERP,
הכרות עם תוכנת פריוריטי – יתרון
שליטה מלאה באקסל
אנגלית ברמה טובה מאוד
אמינות ודיסקרטיות
דינמיות, נמרצות ודייקנות
יכולת עמידה בלחצים
עצמאות בעבודה
יחסי אנוש טובים וגישה שירותית

נא להעביר קורות חיים למייל :
Avital.ozer@ducart.co.il

תיקון אופניים

השרות החשוב הזה לחברים רבים, לא ניתן
זה חודשים מספר. אומנם אברהם לקח על
עצמו ורוצה להתחיל בפעילות אך לצערו –
עדיין לא נמצא מקום מתאים ומוסכם לסדנת
התיקון. נקווה שהבעיה תמצא פיתרון ונוכל
להתחיל לתת מענה לפניית הציבור.

המזכירים ואברהם אילת

מזל טוב שלישי

לתלמה ואביהו בן דוד
להולדת הבת השלישית של

גלית אייל
אחות לעלמה ואוריה

אושר ונחת לכולם!

ברכות מכל הלב

לצילי ויוסי רחמן
להולדת בן שני - ענבר

ליובל רחמן ומירי

אח ללוטן

בריאות וזר איחולים!

דרך צלחה ושלום

לעומר נתנאל

שהתגייס לחיל הים-
ברכות להורים ולנטע

צאתך לשלום ושובך בשלום!!!

קיבוצניקים למען החברה

הזמנה להצטרף לרשת הקיבוצניקים המתנדבים בחברה הישראלית

"קיבוצניקים למען החברה" היא מסגרת קיבוצית חדשה שהוקמה למען עידוד ההתנדבות בתנועה הקיבוצית ולמען תרומה לחברה בישראל.

המטרה: לסייע לחברי קיבוצים בכל רחבי הארץ, הפועלים בהתנדבות בחברה הישראלית, על-ידי הקמת רשת מתנדבים קיבוצית שתחבר בין פעילויות ויוזמות לבין המתנדבים או המעוניינים להתנדב, ותהווה מוקד לפניות ומידע ולגיוס מתנדבים נוספים.

הדרך: בנייה וניהול של רשת-קשר עבור מתנדבי התנועה הקיבוצית, אשר תפעל לפיתוח פעילות ההתנדבות אל מעבר לגבולות הקיבוצים, גם על-ידי ייזום מבצעי התנדבות במרחב הכפרי והעירוני בכל רחבי הארץ, וגם באמצעות חיבור מתנדבים קיבוציים למבצעים לאומיים, תנועתיים ואזוריים.

העזרה: רשת הקשר תהיה כתובת לפתרון של קשיים לוגיסטיים עבור המתנדבים, ובכלל זה תסייע להם בניידות ובקשר עם מוסדות ציבוריים, בעזרת קבלת תרומות מגורמים שונים.

ההרשמה: חברים וחברות בקיבוצים, המתנדבים בחברה הישראלית, ואלה הרוצים ומוכנים להתנדב – מוזמנים אל דף ההרשמה שבאתר הקיבוצים, פורטל התנועה הקיבוצית: www.kibbutz.org.il במדור אגף המשימות, או דרך הקישור: haverim@tkz.co.il או ליצור קשר בדואר אלקטרוני: [www.kibbutz.org.il/haverim](mailto:haverim@tkz.co.il) או להתחבר לדף הפייסבוק: <https://www.facebook.com/kibbutz4society> או ליצור קשר עם ערן שחר מקיבוץ פלמחים, המרכז את המיזם, בטלפון: 052-8387814

נשמח להצטרפותכם,

נחמיה רפל
מזכיר הקיבוץ הדתי

זאב (ולולה) שור
מזכיר התנועה הקיבוצית